

σπεύδων¹¹⁴, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δήπου· καὶ ἴσων¹¹⁵ πᾶσιν ἀνθρώποις μετασχεῖν ἔχεις¹¹⁶, γῆς τε ἅμα καὶ ταφῆς¹¹⁷. καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτείρασα, καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυφωμένον¹¹⁸ ἐλέγξασα.

Στρεπτόν¹¹⁹ κειμένω ἐπὶ τῆς γῆς χρυσῶ Περσικῷ ὁ Θεμιστοκλῆς παρεστώς¹²⁰, τῷ παιδί¹²¹ εἶπεν, Οὐκ ἀναιρήσῃ, ὦ παῖ, τὸ εὖρημα τόδε; δειξας τὸν στρεπτόν· οὐ γὰρ σὺ Θεμιστοκλῆς εἶ δήπου.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ Κηφὴν δ' ἐν μελίτταις¹ γινόμενος, μεθ' ἡμέραν² μὲν ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις³ κατακέκρυπται· νύκτωρ⁴ δὲ, ἥνικα ἂν παραφυλάξῃ καθευδούσας τὰς μελίττας, ἐπιφοιτᾷ τοῖς ἔργοις⁵ αὐτῶν, καὶ λυμαίνεται τοῖς σίμβλοις. Τοῦτο ἐκεῖναι καταμαθοῦσαι⁶, αἱ μὲν πλείσται αὐτῶν καθεύδουσιν, ἅτε πεπονηκυῖαι⁷, ὀλίγαι δὲ αὐτὸν ἐλλοχωσιν⁸. Εἴτα ὅταν ἴδωσι τὸν φῶρα⁹, παίουσιν αὐτὸν πεφεισμένως¹⁰, καὶ ἐξωθοῦσι τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβάλλουσι φυγάδα εἶναι¹¹. Ὁ δὲ οὐδ' οὕτω πεπαίδευται¹²· πέφυκε γὰρ καὶ ἄργος καὶ λίγνος¹³, δύο κακῶ· ἔξω τοίνυν τῶν κηρίων ἑαυτὸν ἀποκρύπτει· εἴτα, ὅταν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐξορμήσωσιν αἱ μελίτται, ὅδ'¹⁴, ὡσάμενος¹⁵ ἔσω¹⁶, τὸ ἑαυτοῦ¹⁷ δρᾶ, ἐμπορούμενος¹⁸ καὶ κερατίζων¹⁹ ἐκείνον τὸν θησαυρὸν τῶν μελιττῶν τὸν γλυκύν. Καὶ ἐκεῖναι, ἐκ τῆς νομῆς ὑποστρέψασαι, ὅταν αὐτῶ περιτύχωσιν, ἐνταῦθα²⁰ μὲν τοῖ· οὐκ ἔτι πεφεισμένως αὐτὸν παίουσιν, οὐδ' ὅσον εἰς φυγὴν τρέψαι²¹, ἀλλ' εὖ μάλα τοῖς κέντροις²² βιαίως ἐμπεσοῦσαι διαλοῶσι²³ τὸν ληστήν· καὶ οὐ μεμπτήν ὑπομείνας τὴν τιμωρίαν²⁴, ὑπὲρ²⁵ τῆς γαστριμαργίας καὶ ἀδδηφαγίας τὴν ψυχὴν ἔτισε²⁶. Μελισσοουργοὶ λέγουσι ταῦτα, καὶ ἐμὲ πείθουσι.

Μελιττῶν δὲ ἡλικίαν διαγνοίη τις ἂν τὸν τρόπον τοῦτον²⁷. Αἱ μὲν αὐτοτέτεις²⁸ στιλπναὶ τέ εἰσι, καὶ εἰκόασιν ἐλαίῳ τὴν χροιάν· αἱ δὲ πρεσβύτεραι τραχεῖαι καὶ ἰδεῖν καὶ ἄφασθαι²⁹ γίνονται, ρυσσαὶ δὲ ὀρῶνται διὰ τὸ

114) Ἐπισπεύδων, βιάζων, ἐνεργητ. 115) Ἰσῶν ἀπολαμβάνουν ἐξ ἴσου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. 116) Α. Σ. ἔχω. 117) Κ. §. 347, δ'. 118) Τὸ τετυφωμένον, ἀντὶ τὸν τυφόν. 119) Περιδέριον, χαρχάλι. 120) Παρίστημι. Ἀπαντήσας στρεπτόν. 121) Εἰς τὸν ὑπηρετὴν του.

1) Ματαξὺ τῶν μελισσῶν. 2) Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. 3) Φωλεὰ τῶν μελισσῶν, ἢ κηρήθρα. 4) Διὰ νυκτός. 5) Φοιτᾷ ἐπὶ τοῖς ἔργοις. 6) Ἐννοήσασαι. 7) Διότι εἰσὶν ἀπνυδμηταί. 8) Παραφυλάττουσι. 9) Κλέπτειν. 10) Φειδόμεναι αὐτοῦ, ὅχι οὕτως ὥστε νὰ τὸν φονεύσωσι. 11) Ὡςτε εἶναι. 12) Ἐδιδάχθη, ἐσωφρονίσθη. 13) Λαίμαργος. 14) Οὕτως. 15) ἑαυτὸν ὥσας, εἰσελθὼν. 16) Τοῦ σίμβλου. 17) ἔργον, τὴν δουλείαν του. 18) Τὸ ἐμποροῦμαι μὲ γενικῇ, καθὼς ὅλα τὰ Πληρωτικά. 19) Λεπτατῶν.

20) Ἀντὶ τότε. 21) Ὡς ἀρκεῖ ὥστε νὰ τὸν τρέψωσιν. 22) Οἱ διδάσκαλοι, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι, θέλουν προδιαθέτει τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν σφαλμάτων, ὅσα ἡ ἀγνοία τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας ἐπείθει τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς νὰ δέχωνται ὡς ἀληθείας, καθὼς καὶ τὸ περὶ τῶν κέντρων τῆς Μελίσσης, τὰ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἐναπολείπουσαι αὐτὰι συνήθως εἰς τὴν πληγὴν, συναποβνῆσκουσι τῇ ἀποβολῇ αὐτῶν. 23) Ἰσως γραπτέον· Δὴ ἀλοῶσι, κτυπῶσι δυνατά. 24) Ὑπομείνας τιμωρίαν ἥτι· δὲν εἶναι μομφῆς ἀξία, ἀλλὰ δικαία. 25) Ἐξ αἰτίας. 26) Ἐπλήρωσε, ἔχασε. 27) Κατά. 28) Τοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρώτου χρόνου. 29) Ὀνομαστικὰ ἀπαρέμματα· τῇ τε ὕψει καὶ τῇ ἀψῇ.